

РЕШЕНИЕ

№ 5631

гр. София, 20.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Даниела Гунева

ЧЛЕНОВЕ: Милена Славейкова

Георги Тафров

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5780** по описа за **2020** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, пр.2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба, предявена от изпълнителен директор на ИА“Медицински надзор“ чрез процесуалния си представител Р., срещу Решение от 13.04.2020 г., постановено по НАХД № 10421/2019/2019 г. по описа на Софийски районен съд- XX- ти наказателен състав, с което е отменено Наказателно постановление № НП-27-409/03.06.2019 г. на изпълнителния директор на ИА“Медицински надзор“ С., с което на [фирма] [населено място] ,[ЕИК] за извършени осем административни нарушения на чл. 24б от Наредба за осъществяване на правото на достъп за медицинска помощна основание чл. 229, ал. 3 от Законът за здравето е наложено административно наказание "имуществена санкция“ в размер на 500.00 /петстотин/ лева за всяко от тях. Касаторът счита, че обжалваното решение е постановено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Твърди се, че неправилно съдът е определил моментът на установяване на нарушителя, което според въззивния състав съвпада с датата на подаване на сигнала /евентуално с датата на получаване на сигнала в ИА“МО“/, съответно неправилни са изводите му, че е изтекъл преклузивния тримесечен срок по ЗАНН, през който може да се състави АУАН. Оспорва изводите на съда за нарушена разпоредба на чл. 34 ал.1 пр.1 алт.1 от ЗАНН, изтъква се неприложимост на ТР№ 48/28.12.1981г. , както и се сочи

давностния характер на срока по чл. 34 от ЗАНН.

В съдебно не се представлява и не ангажира допълнително становище в подкрепа на изложените основания по касационната си жалба. Претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба – [фирма], не се представлява, не взема отношение по жалбата, не претендира разноски.

Представителят на СГП дава заключение, че оспореният съдебен акт е правилен и законосъобразен и следва да бъде оставен в сила.

Настоящата инстанция, като провери законосъобразността на първоинстанционното решение, във връзка с наведените от касатора оплаквания, и с оглед обхвата на служебната проверка по чл. 218, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, пр. 2 от ЗАНН, намери следното:

Касационната жалба е подадена в рамките на преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК и от лице имащо правен интерес - страна в първоинстанционното производство, за която решението е отменително, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, тя е основателна, поради следните за това съображения:

Административното производство е започнало с АУАН №А-27-409/06.12.2018, съставен от Я. Н. Н., заемащ длъжността "главен инспектор" в ИА "Медицински одит" /сега Медицински надзор/ [населено място]. С него [фирма] е привлечено за извършени на 02.07.2018г.,18.07.2018г. , 31.07.2018г.,02.08.2018г.,10.08.2018 г., 20.08.2018, 24.08.2018г., 28.08.2018г. административни нарушения, квалифицирани по чл. 24б от Наредба за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ. Обстоятелствата, при които са били извършени посочените деяния са се изразили в това, че при извършена проверка в периода от 17.09.2018 до 21.09.2018 г. , образувана по повод писмо до Министерство на здравеопазването, представляващо сигнал от група пациенти на санкционираното лечебно заведение, при която се установило, че в ценоразпис на [фирма] е регламентирана цена за подобрени битови условия, но не и цена за самостоятелна стая , нито е регламентирана възможността стаите с подобрени битови условия с две, три повече от три легла да бъдат ползвани като самостоятелни стаи. Пациентите не ползвали самостоятелни стаи, но заплатили за ползвани подобрени битови условия – промоционална пакетна цена за целия престой или цена само за подобрени битови условия. Същевременно те не декларирали писмено допълнително поискани подобрени условия, както регламентира разпоредбата на чл. 24 а ал.1 т.1 и 2 от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, приета с ПМС№119 от 22.05.2006г. По делото не е приложено заявление по чл. 24б от Наредба за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, приложение по образец към чл. 9 т. 1 от Инструкция за прилагане на ценоразпис на платените услуги, предоставяни от лечебното заведение, утвърден със Заповед № 125/11.06.2018г. на Изпълнителния директор на [фирма]. Осъществено плащане без да е налице заявление е квалифицирано като нарушение на чл. 24б от Наредба за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, осъществено на посочените дати - датите на издаване на платежните документи. АУАН е подписан от изпълнителния директор и връчен редовно, като не са постъпили писмени възражения . На база съставеният АУАН е било издадено и атакуваното НП. С обжалваното решение районният съд е отменил процесното НП като е приел, че АУАН е издаден

след изтичане на срока по чл. 34 ал.1 пр.1 алт.1 от ЗАНН, изтъкнал е неприложимост на алт.2 от тази разпоредба, което е квалифицирал като съществено нарушение на процесуалните правила. При тези мотиви е отмени оспореното НП.

Решението на съда е валидно, допустимо, но неправилно.

Касаторът е привлечен към административнонаказателна отговорност по чл. 229, ал. 3 от ЗЗ за нарушение разпоредбата на чл. 24б НОПДМП, съгласно който текст определя, че допълнително поисканите услуги по чл. 24а, ал. 1, т. 1 и 2 се заявяват писмено от пациента, който декларира, че е направил своя избор след представяне на ценоразписа на услугите. При дадените в АУАН и НП обстоятелства следва да се приеме, че безспорно е установено, че липсва заявление от пациентите, с които те да са декларирали, че са направили своя избор след предоставяне на ценоразпис на услугите. Това заявление е следвало да бъде по утвърден образец и не може да бъде заменено от приложената Декларация за информирано съгласие, която урежда друг тип медицинска помощ. Извода, че настоящият процесен случай попада в обхвата на посочената разпоредба за право на достъп на медицинско обслужване, свързан с медицинска помощ, която пациентите да заплатят по цени, определени от съответното лечебно заведение, е верен. Основателно се явява възражението на касатора, че не била законосъобразно определена датата на установяване на нарушителя.

Съгласно нормата на чл. 34 изр.2 ЗАНН, не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. Тази разпоредба предвижда два давностни срока за административно наказателно преследване- тримесечен и едногодишен/ респективно две годишен, каквато е конкретната хипотеза/.

Първият срок започва от деня, в който органът, който е овластен да състави акта, е узнал кой е нарушителят. Бездействието на този орган повече от три месеца от откриване на нарушителя е пречка за съставяне на акта - изключва отговорността на нарушителя. На второ място, предвиденият в чл. 34 от ЗАНН тримесечен срок/давностен/ започва да тече от откриване на нарушението и е в отношение на поглъщане с едногодишния срок от извършване на нарушението. На следващо място, доказателства за извършеното нарушение и нарушителя, са станали известни на актосъставителя/ органа, овластен да състави АУАН на дата 21.09.2018 година, когато са събрани всички доказателства във връзка с нарушението –сигнала, доказателства, свързани с изпълнение на състава на твърдяното нарушение т.е.едва когато актосъставителят е получил всички доказателства във връзка с нарушението и нарушителят следва да се приеме, че нарушителят е установен. АУАН е съставен на 06.12.2018 година и безспорно срокът по чл. 34 от ЗАНН изобщо няма как да е изтекъл.

Наказващият орган е изпълнил задълженията си по чл. 52, ал. 4 ЗАНН преди да се произнесе по преписката- проверява акта с оглед на неговата законосъобразност и обоснованост и преценява възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо, извършва и разследване на спорните обстоятелства. В конкретния случай нарушителят е установен в хода на извършената проверка, на датата на която тя приключва, а не както е посочил въззивния съд на датата на подаване на сигнала или

на датата на постъпването му в ИА“МО“ С..

Поради така изложеното касационният състав счита, че следва да бъде отменено първоинстанционното решение, като вместо него бъде постановено друго, с което да бъде потвърдено НП.

С оглед изхода на спора и направеното искане за присъждане на разноски от касатора, такива следва да се присъдят в размер, определен по реда на чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, сочещ, че възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лева. Тъй като производството е по ЗАНН, то възнаграждението на юрисконсулта следва да бъде определено именно по реда на тази разпоредба в размер на 80/осемдесет / лв..

Воден от горното, на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АСГ , 18 к.с.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № от 13.04.2020 г., постановено по НАХД № 10421/2019/2019 г. по описа на Софийски районен съд- X X - ти наказателен състав и вместо него постановява

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № НП-27-409/03.06.2019 г. на изпълнителния директор на ИА“ Медицински надзор“ С., с което на [фирма] [населено място] ,[ЕИК] за извършени осем административни нарушения на чл. 24б от Наредба за осъществяване на правото на достъп за медицинска помощна основание чл. 229, ал. 3 от Законът за здравето е наложено административно наказание "имуществена санкция в размер на 500.00 /петстотин/ лева за всяко от тях.

ОСЪЖДА Национална специализирана болница за физикална терапия и рехабилитация“ ЕАД [населено място] ,[ЕИК] да заплати на ИА“ МН“ С. 80 /осемдесет/лв. разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.